

Arrest

nr. 78 448 van 29 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VINOIS, die loco advocaat M. VAN DER HASSELT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 7 februari 2011, verklaart er zich op 9 februari 2011 vluchteling.

1.2. Op 6 januari 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en te behoren tot de etnische groep van de Pashtun, meer bepaald de Ismailkhail. U verklaart dat u geboren bent op 31/12/1995. U bent ongehuwd en hebt geen kinderen. U verliet uw land van herkomst op . U kwam op 7 februari 2011 in België aan, waar u op 9 februari 2011 het statuut van vluchteling aanvraag.

U heeft uw gans leven verbleven in Kas Aziz Khan, gelegen in het district Qarghayi in de provincie Laghman. U beweert nooit school te hebben gelopen en niet te kunnen lezen of schrijven. U verklaart dat u regelmatig bij uw tante thuis langsging en dat op een zekere dag, toen uw oom uit werken was in Kabul, uw tante u voorstelde om de nacht bij haar thuis door te brengen. Uw oom kwam echter onverwachts die avond naar huis en betrapte u terwijl u met uw tante in bed lag. Hij dreigde ermee jullie beiden te vermoorden. Uw oom zou vervolgens een pistool genomen hebben en uw tante hebben doodgeschoten. Uzelf vluchtte naar huis en vertelde wat er gebeurd was aan uw ouders. Uw vader contacteerde diezelfde avond een smokkelaar die u naar Kabul bracht. Vervolgens reisde u via Iran en Turkije naar Griekenland. Van daaruit reisde u via Italië naar België waar u op 09/02/2011 asiel aanvraag. U verklaart verder dat na uw vertrek uit Afghanistan u vernomen hebt dat de broers van uw tante naar u op zoek zouden zijn evenals de Taliban.

Ter staving van uw asielrelaas legt u een brief van het politiecommissariaat Laghman, een brief van het politiecommissariaat Qarghayi en uw taskara (geboortebewijs).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u geen ernstige elementen aanbrengt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in uw land van herkomst in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. U hebt evenmin ernstige elementen aangebracht die erop wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 in verband met de subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uit de beslissing van de dienst Voogdij op datum van 15/07/2010 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, blijkt dat u op 26/04/2011 minstens 18 jaar en zes maanden oud was. Bijgevolg kunt u niet worden beschouwd als minderjarige.

Er dient vastgesteld te worden dat u uw verblijf in het district Qargayi in de provincie Laghman onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie en uw eventuele nood aan bescherming. Want de vaststelling dat u recentelijk niet uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw huidige herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

*U heeft wel weet van de districten in uw provincie en kan die ook vlot opsommen evenals de namen van de provinciegouverneur van Laghman en de districtsofficier van Qarghayi (gehoor Commissariaat-generaal dd. 08/12/2011, p. 12, 19 en 26). **Over een aantal elementaire punten verkeert u echter opvallend in het ongewisse.***

U beweert afkomstig te zijn van het dorp Kas Aziz Khan in Qarghayi district en daar uw gans leven te hebben verbleven (CGVS, p. 4). Als u echter gevraagd wordt naar de persoon van Gul Pasha Ulfat, antwoordt u hem niet te kennen (CGVS, p. 8). Dit is uiterst bevreemdend vermits Gul Pasha Usfat nu net afkomstig is uit uw dorp. Los van de politieke carrière die hij uitbouwde is Gul Pasha Usfat in Afghanistan vooral bekend omwille van zijn prominente bijdrage aan de Pashtun-taal als dichter en schrijver (zie informatie bij het administratieve dossier, Stuk 1). Als u hierop gewezen wordt, zegt u gehoord te hebben van mensen dat hij van uw dorp is (GVS, p. 9). Dat hij in uw dorp begraven is, is u echter blijkbaar ook niet bekend (CGVS, p. 9).

U somt dan wel de namen op van de districten in uw provincie, maar u bent blijkbaar niet op de hoogte dat Alingar en Alishang de namen zijn van twee centrale rivieren die door uw provincie stromen (CGVS, p. 12 en 13, zie informatie bij het administratieve dossier, Stuk 2).

Als vervolgens gepeild wordt of u weet heeft van de aanleg van een kanaal in uw district, blijft u ook hierover in het ongewisse (CGVS, p. 13 en 29). U stelt immers nog nooit gehoord te hebben van het Nahre Karim kanaal. (CGVS, p. 29). Dit 16 km lang kanaal verschaftte niet alleen werk aan de lokale bevolking, het heeft na ingebruikname een impact op zo'n 4.250 families in uw district (zie informatie bij het administratieve dossier, Stuk 3).

Gevraagd naar veiligheidsincidenten in uw district, verwijst u enkel naar de slachting van 10 Franse soldaten (CGVS, p. 29). Dit incident speelde zich echter niet af in het district Qarghayi maar in het Surobi district in de naburige provincie Kabul (zie informatie bij het administratieve dossier, Stuk 4). Dat de verschillende veiligheidsincidenten van de voorbije jaren in uw district u helemaal zijn ontgaan is opmerkelijk. De raketaanvallen op het districtscentrum door anti-regeringselementen in 2008, de aanvallen op politiecheckpoints in 2009 en de vele aanslagen op olietransporten in 2008 en 2009 zijn u niet bekend (zie informatie bij het administratieve dossier, Stuk 5).

Als u vervolgens gevraagd wordt naar de namen van scholen in uw district, stelt u dat er slechts twee scholen zijn in gans het district (CGVS, p. 30). Ook dit antwoord doet de wenkbrauwen fronsen. Alleen al in uw district waren in 2010 zo'n 534 leraars actief en is er in uw eigen dorp een basisschool en een middelbare school, beide vernoemd naar uw illustere maar aan u onbekende dorpsgenoot Gul Pacha Ulfat (zie informatie bij het administratieve dossier, Stuk 6).

Ook de aanleg van wegen of bruggen is u niet bekend (CGVS, p. 29-30), terwijl in uw district de weg tussen Mendrawar en Qarghayi werd vernieuwd en een brug werd gebouwd (zie informatie bij het administratieve dossier, Stuk 7).

Uw bewering dat u geen school heeft gelopen en bijgevolg niet kan lezen of schrijven (CGVS, p. 4) vergoelikt uw ontoereikende kennis over het district Qarghayi niet. Zelfs van een persoon met geen opleiding kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met de beweerde regio van afkomst.

Bovenstaande argumentatie toont aan dat het niet geloofwaardig is dat u uw gans leven in het district Qarghayi in de provincie Laghman heeft gewoond. Gezien de ongeloofwaardigheid van uw herkomst kan er ook geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde problemen die zich in die regio zouden hebben afgespeeld. Bijgevolg dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de asielzoeker geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfplaats of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon. Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. U heeft het de Commissaris-generaal door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaats en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke leef- en woonsituatie. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De documenten die u voorlegt, namelijk een identiteitskaart (taskara), een brief van het politiecommissariaat Laghman en een brief van het politiecommissariaat Qarghayi kunnen aan de bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. In verband met de taskara dient opgemerkt te worden dat de dienst Voogdij in haar beslissing van 15/07/2010 heeft vastgesteld dat de in de taskara vermelde geboortedatum niet in overeenstemming te brengen valt met het leeftijdsonderzoek dat zij heeft laten uitvoeren. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat corruptie in Afghanistan bij het verkrijgen van civiele documenten wijd verbreid is en dat taskara's op irreguliere

wijze verkregen kunnen worden (zie informatie in het administratief dossier). In verband met de twee politiedocumenten dient opgemerkt te worden dat documenten ter ondersteuning van een asielaanvraag enkel als bewijs kunnen worden aanvaard, indien ze dienen ter ondersteuning van plausibele en coherente verklaringen. Gezien de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw herkomst is dat hier echter niet het geval.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over het verzoek tot uitstel

2.1. Advocaat E. Vinois loco advocaat Van Der Hasselt verzoekt om de behandeling van het beroep uit te stellen aangezien advocaat Van Der Hasselt geen oproeping voor de terechtzitting zou ontvangen hebben en zich dienvolgens niet terdege heeft kunnen voorbereiden.

2.2. Daargelaten de vaststelling dat een advocaat voor verzoeker ter terechtzitting verschijnt, blijkt uit de stukken van de post die werden toegevoegd aan het rechtsplegingsdossier dat de beschikking waarbij de partijen werden opgeroepen ter terechtzitting te verschijnen op 14 maart 2012 wel degelijk werd aangeboden op de gekozen woonplaats bij advocaat M. Van Der Hasselt, dat de bestemming afwezig was en een bericht werd achtergelaten. Op het verzoek tot uitstel wordt derhalve niet ingegaan.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), van de artikelen 8 en 14 van het "Europees Verdrag van de Rechten van de Mens" (lees: Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden; verder: EVRM), en van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing niet of althans onvoldoende met redenen is omkleed. Artikel 62 van de vreemdelingenwet, de rechtspraak van de Raad van State, de artikelen 8 en 14 EVRM en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, stellen echter dat de motivering in feite en in rechte afdoende moet zijn en dat eruit moet blijken dat de overheid heeft afgewogen of een evenredigheid bestaat tussen de motieven en de door de maatregel veroorzaakte gevolgen, aldus verzoeker. Verzoeker volhardt dat hij wel degelijk afkomstig is uit het Qarghayi district in de provincie Laghman. Verzoeker verwijst ter zake naar zijn taskara en naar de vele antwoorden die hij wel kon geven met betrekking tot zijn regio van herkomst. Verzoeker wijst er nog op dat hij ongeschoold is en niet kan lezen en schrijven. Voorts tracht verzoeker de verschillende motieven met betrekking tot zijn ongeloofwaardige herkomst te weerleggen.

In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, voert verzoeker aan dat zijn leven in gevaar is, vermits op overspel de doodstraf staat in zijn land van herkomst en zijn tante meteen na de feiten door zijn oom werd doodgeschoten. Verzoeker verwijst nog naar een artikel (stuk 4 bij verzoekschrift) waaruit duidelijk blijkt dat steniging van het koppel plaatsvond en niet alleen van de vrouw.

In een derde middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, voert verzoeker aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan een reëel en persoonlijk risico loopt op ernstige schade en dat hij, hierbij opnieuw verwijzend naar stuk 4 gevoegd aan het verzoekschrift, niet zal kunnen rekenen op de bescherming van de plaatselijke autoriteiten. Daarenboven blijkt uit de informatie van het CGVS zelf aangaande de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan (stuk 5 in het administratief dossier) dat er nog talrijke incidenten plaatsvinden waarbij ook burgers het leven laten.

3.2. De algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de genoemde Wet van 29 juli 1991 alsook de specifieke motiveringsverplichting vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker

de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Verzoeker die in wezen een schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert vraagt in hoofdzaak de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

3.3. De asielaanvraag van verzoeker werd door de bestreden beslissing afgewezen omdat hij zijn verblijf in het district Qargayi in de provincie Laghman onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt vast dat verzoekers kennis van de streek waarvan hij beweert afkomstig te zijn van die aard is dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker daadwerkelijk in deze streek gewoond heeft.

Zo kan niet worden aangenomen dat indien verzoeker daadwerkelijk afkomstig zou zijn uit het dorp Kas Aziz Khan in het district Qarghayi hij niet bekend zou zijn met Gul Pasha Ulfat, die los van zijn politieke carrière in Afghanistan vooral bekend is omwille van zijn bijdrage aan de Pashtun-taal als dichter en schrijver. Dat verzoeker, overigens zelf een Pashtun, vaderlandse geschiedenis niet heeft meegekregen of niets van literatuur zou afweten doet hieraan geen afbreuk. In Afghanistan waar dichters en schrijvers een prominente plaats innemen is deze vorm van cultuur immers in hoofdzaak gestoeld op verbale overdracht en traditie. Gul Pasha Ulfat zou bovendien afkomstig zijn uit verzoekers beweerde dorp en er bovendien begraven liggen.

Terecht stelde de bestreden beslissing voorts vast en mag worden aangenomen dat indien verzoeker de districten uit zijn provincie (waaronder de districten Alingar en Alishang) kan benoemen evenals de namen van de provinciegouverneur en de districtsofficier hij mag verondersteld worden eveneens bekend te zijn met de gelijknamige centrale rivieren, de Alishang en de Alingar, die door zijn provincie stromen. Het is bovendien opmerkelijk dat verzoeker in zijn verzoekschrift plots dan weer wel zou weten dat voormelde rivieren twee aftakkingen zijn van de Kabul rivier, hetgeen erop wijst dat de kennis waarvan verzoeker tot nog toe blijk gaf, hier vergaard en ingestudeerd werd.

Verzoeker blijkt tevens niet op de hoogte te zijn van de hernieuwing van het reeds bestaande Nahre Karim-kanaal doorheen zijn district. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat het om een kanaal gaat dat reeds lang bestond doch volledig heraangelegd en vernieuwd werd. Blijkens het persbericht van 21 september 2011 nam het USAID-project dat instond voor de renovatie van dit kanaal 17 maanden in beslag. Uit verzoekers verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat hij Afghanistan heeft verlaten een viertal maanden voor zijn aankomst in België op 7 februari 2011 (verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken 10 augustus 2011, vraag 34); het renovatieproject dat 17 maanden duurde begon dus ten laatste in april 2010, lang voor verzoeker zijn vertrek. Verzoeker mag bijgevolg verondersteld worden op de hoogte te zijn van dit project dat een aanvang nam nog voor zijn vertrek uit Afghanistan, minstens van het bestaan van dit kanaal dat voor de irrigatie van de aanwezige landbouwgronden een belangrijke rol vervult in het district waaruit verzoeker beweert afkomstig te zijn.

Tenslotte blijkt verzoeker niet enkel niet op de hoogte zijn van recente veiligheidsincidenten die plaatsvonden in zijn district, bovendien situeert hij het veiligheidsincident waarbij tien Franse soldaten omkwamen ten onrechte in zijn district terwijl dit plaatsvond in een district in de naburige provincie Kabul.

De door verzoeker bijgebrachte taskara doet geen afbreuk aan de gebrekkige kennis hierboven vastgesteld. Daargelaten het niet door verzoeker betwiste motief van de bestreden beslissing dat de resultaten van een geneeskundig onderzoek uitwijzen dat verzoekers werkelijke leeftijd niet overeenstemt met de leeftijd die voorkomt op de taskara, blijkt voorts uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat aan Afghaanse identiteitsdocumenten niet veel waarde kan worden gehecht. Corruptie bij het verkrijgen van documenten is in Afghanistan wijdverbreid. Zo zijn onder meer reis- en identiteitsdocumenten eenvoudig en tegen relatief lage prijzen te koop in Afghanistan en in de grensstreek met Pakistan. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben derhalve slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van een Afghaanse asielzoeker.

Omtrent verzoekers stelling dat hij ongeschoold is en niet kan lezen en schrijven, verwijst verwerende partij naar enkele opmerkelijke vaststellingen die werden gedaan tijdens het gehoor van verzoeker op het Commissariaat-generaal. Uit het gehoorverslag blijkt dat (i) verzoeker bekend is met het fenomeen "google" (gehoorverslag, 8), (ii) verzoeker in staat is gsm-nummers te herkennen en af te lezen van zijn gsm (gehoorverslag, 17 en 27) en (iii) verzoeker in staat is te reageren op een vraag voordat deze van het Engels naar het Pashtun is vertaald (gehoorverslag, 24). Dergelijke vaststellingen zijn niet helemaal

verenigbaar met verzoekers stelling analfabeet te zijn en niet te kunnen lezen of schrijven. Waar verzoeker verwijst naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 12 april 2011 (rolnummer 59 577) en stelt dat het duidelijk is dat hij de in het arrest opgesomde informatie (die de desbetreffende asielzoeker niet kon verstrekken) wel kon verstrekken, dient te worden benadrukt dat elke asielaanvraag beoordeeld wordt op zijn individuele merites.

Aangezien aan verzoekers afkomst uit het district Qarghayi in de provincie Laghman geen geloof kan worden gehecht kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan verzoekers asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Verzoekers verwijzing naar een artikel, toegevoegd aan het verzoekschrift, over de steniging van een koppel is bijgevolg niet dienstig in onderhavig beroep.

Voor wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus verwijst verzoeker inzake de veiligheidssituatie naar de informatie aanwezig in het administratief dossier. Hierboven werd reeds vastgesteld dat verzoeker niet aantoont dat hij afkomstig is uit het district Qarghayi in de provincie Laghman. Het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst is evenwel onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, §3 geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is. In de mate dat verzoeker verwijst naar de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan, benadrukt de Raad dat de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus met betrekking tot de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over een verblijf in Laghman zodat er geen duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst en zijn nood aan internationale bescherming niet kan worden ingeschat. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

In de mate verzoeker tenslotte de schending van de artikelen 8 en 14 EVRM al op ontvankelijke wijze inroept, wordt de schending ervan niet dienstig aangevoerd tot staving van onderhavige vordering tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarbij, zonder een terugleidingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de hoedanigheid van vluchteling van betrokkene en over het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (RvS 30 september 2008, nr. 186.661; RvS 12 maart 2008, nr. 180.930).

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER